

Beskattning av företag, kapital och fastighet

Sammanfattning

Vid behandlingen hösten 2014 av regeringens budgetförslag för 2015 tog riksdagen även ställning till motioner från övriga partier om sådana ändringar i skattelagstiftningen som utgjorde del av deras alternativa budgetförslag. I detta betänkanden behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2014 om beskattning av företagande, kapital och fastigheter.

Motionerna avstyrks. Utskottet hänvisar i flera fall till det arbete som pågår på företags- respektive kapitalbeskattningens område.

I betänkandet finns fyra reservationer (M, SD, C, FP, KD).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	6
Ärendet och dess beredning.....	6
Utskottets överväganden.....	7
Företagande och investeringar, allmänna frågor.....	7
Utdelning och kapitalvinster till delägare i fåmansföretag	11
Förmånsbeskattningen av firmafordon	14
Enskilda näringsidkares personliga friskvård	15
Uttagsbeskattning av vindkraftskooperativ	17
Kapitalvinst vid fastighetsförsäljning	18
Ränteavdrag samt skattereduktion för underskott av kapital	21
Fastighetsskatt på elproduktion	22
Tonnageskatt	24
Bostadsbeskattning	27
Äkta och oäkta bostadsföretag.....	30
Avskrivning av flyttbara bostadshus	32
Reservationer	34
1. Företagande och investeringar, allmänna frågor, punkt 1 (M, C, FP, KD)	34
2. Utdelning och kapitalvinster till delägare i fåmansföretag, punkt 2 (C)	35
3. Fastighetsskatt på elproduktion, punkt 5 (SD)	36
4. Boendebeskattning, punkt 8 (SD).....	37
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	39
Motioner från allmänna motionstiden 2014/15	39

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Företagande och investeringar, allmänna frågor

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:194 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 8,

2014/15:216 av Johan Hultberg (M),

2014/15:575 av Per Lodenius och Ola Johansson (C),

2014/15:908 av Tomas Tobé (M),

2014/15:997 av Per Åsling och Lena Ek (C) yrkandena 1 och 2,

2014/15:1471 av Margareta Cederfelt och Andreas Norlén (M),

2014/15:1775 av Anders Åkesson och Per Åsling (C),

2014/15:1809 av Annicka Engblom (M),

2014/15:1854 av Hans Rothenberg och Finn Bengtsson (M),

2014/15:1914 av Anti Avsan (M),

2014/15:2363 av Hans Rothenberg (M) och

2014/15:2983 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (M, C, FP, KD)
yrkande 3.

Reservation 1 (M, C, FP, KD)

2. Utdelning och kapitalvinster till delägare i fåmansföretag

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:652 av Johan Pehrson och Said Abdu (FP),

2014/15:998 av Per Åsling och Lena Ek (C),

2014/15:1670 av Penilla Gunther (KD),

2014/15:1850 av Hans Rothenberg m.fl. (M) yrkande 6 och

2014/15:2564 av Annie Lööf m.fl. (C) yrkandena 4 och 5.

Reservation 2 (C)

3. Kapitalvinst vid fastighetsförsäljning

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:16 av Nina Lundström (FP),

2014/15:911 av Camilla Waltersson Grönvall (M),

2014/15:1480 av Margareta Cederfelt och Johan Forssell (M) och

2014/15:2104 av Olle Felten (SD).

4. Ränteavdrag samt skattereduktion för underskott av kapital

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:2027 av Sotiris Delis (M),

2014/15:2310 av Jörgen Andersson (M) yrkandena 1 och 2 samt

2014/15:2569 av Gustaf Hoffstedt (M).

5. Fastighetsskatt på elproduktion

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:1092 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkande 2,

2014/15:1105 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkande 6,
2014/15:1779 av Emil Källström (C) och
2014/15:2371 av Saila Quicklund (M).

Reservation 3 (SD)

6. Uttagsbeskattning av vindkraftskooperativ

Riksdagen avslår motion

2014/15:1136 av Johan Löfstrand (S).

7. Tonnageskatt

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:3 av Lars Tysklind och Nina Lundström (FP) yrkande 4,

2014/15:1741 av Gunilla Carlsson och Johan Büser (S),

2014/15:1766 av Jessica Rosencrantz (M),

2014/15:2318 av Lars Hjalmered m.fl. (M) yrkande 18 och

2014/15:2568 av Gustaf Hoffstedt (M).

8. Boendebeskattning

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:468 av Hillevi Larsson (S),

2014/15:567 av Ola Johansson (C),

2014/15:681 av Jan Ericson (M),

2014/15:1508 av Olle Felten (SD),

2014/15:1885 av Jan Lindholm (MP),

2014/15:1977 av Jan Lindholm (MP),

2014/15:2343 av Finn Bengtsson och Lars-Arne Staxäng (M) yrkande 2
och

2014/15:2921 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkandena 6–8 och 18.

Reservation 4 (SD)

9. Äkta och oäkta bostadsrättsföreningar

Riksdagen avslår motion

2014/15:1898 av Anti Avsan (M).

10. Avskrivning av flyttbara bostadshus

Riksdagen avslår motion

2014/15:1958 av Krister Hammarbergh (M).

11. Förmånsbeskattning av firmafordon

Riksdagen avslår motion

2014/15:2581 av Jan R Andersson och Jörgen Andersson (M) yrkande
1.

12. Enskilda näringsidkares personliga friskvård

Riksdagen avslår motion

2014/15:842 av Rickard Nordin (C) yrkande 2.

Stockholm den 19 mars 2015

På skatteutskottets vägnar

Per Åsling

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Per Åsling (C), Leif Jakobsson (S), Niklas Wykman (M), Sara Karlsson (S), Olof Lavesson (M), Anna Hagwall (SD), Maria Plass (M), Hannah Bergstedt (S), Rasmus Ling (MP), Adnan Dibrani (S), David Lång (SD), Mats Persson (FP), Aron Modig (KD), Patrik Lundqvist (S), Erik Ezelius (S) och Erik Andersson (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Under höstens behandling av statsbudgeten för 2015 ställde sig riksdagen bakom allianspartiernas reservation till regeringens förslag till inriktning av skattepolitiken samt förslag till inkomstberäkning (prop. 2014/15:1, ytr. 2014/15:SkU1y, bet. 2014/15:FiU1, rskr. 2014/15:29).

I detta betänkande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2014 om beskattning av företag, kapital och fastigheter. Motionerna innehåller förslag om tillkännagivanden till regeringen om ändringar eller utredningar av olika regler i inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, eller andra skattelagar.

Motionsyrkandena återges i förteckningen över behandlade förslag (se bilagan).

Utskottets överväganden

Företagande och investeringar, allmänna frågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om tillkännagivanden om inriktningen av det fortsatta arbetet med företags- och kapitalbeskattning.

Jämför reservation 1 (M, C, FP, KD).

Riktlinjer för skattepolitiken

Riksdagen antog våren 2008 riktlinjer för skattepolitiken (prop. 2007/08: 100 avsnitt 5.3, bet. 2007/08:FiU20, rskr. 2007/08:259). Enligt fem hållpunkter ska skattereglerna utformas så att de bidrar till goda förutsättningar för en varaktigt hög sysselsättning och till goda villkor för företagande och investeringar. På så sätt säkerställs att målen om en generell och rättvist fördelad välfärd uppnås. Skattereglerna ska också utgöra effektiva ekonomiska styrmedel på t.ex. miljöområdet och till förmån för folkhälsan samt främja ett legitimt och rättvist skattesystem. När det gäller företagande och investeringar innebär hållpunkterna att skattereglerna genom goda villkor ska attrahera utländska företags lokalisering och investeringar i Sverige. Vidare ska företag som redan är verksamma i Sverige kunna öka sina investeringar. Dessutom ska också goda villkor gälla för svenska företags investeringar i utlandet. Riktlinjerna innebär också att skattepolitiken ska utformas så att fem allmänna krav som ställs på de svenska skattereglerna i en globaliserad värld tillgodoses. Dessa krav innebär bl.a. att skattereglerna ska utformas så att de kan finansiera offentliga utgifter på ett hållbart sätt. Skattereglerna ska vara generella, och existerande särregler (skatteutgifter) ska löpande prövas för att systemet inte ska vara onödigt krångligt. Reglerna ska även skapa finansiellt utrymme för att sänka strategiska skattesatser. De ska vara hållbara och kunna försvaras i ett EU-rättsligt perspektiv. Beskattning ska ske i nära anslutning till inkomsttillfället, och på inkomstskatteområdet bör på sikt olika inslag av s.k. uppskjuten beskattning undvikas. Arbetet med att förenkla skattereglerna och minska den administrativa bördan ska drivas vidare. Hållpunkterna och kraven ger en ram för utvecklingen av skattepolitiken. De anger vilka åtgärder som är angelägna och vad som bör undvikas.

Motionerna

I partimotion 2014/15:194 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) anförts att företag som inte går att knyta till en exakt plats i Sverige kan undgå skattskyldighet genom att ha sitt kontor utomlands, även om de bedriver omfattande verksamhet i Sverige. Regeringen bör därför utreda om inkomstkattelagens bestämmelser om fast driftsställe är ändamålsenligt utformade för att täcka in företag som i stor omfattning verkar i Sverige.

I motion 2014/15:575 av Per Lodenius och Ola Johansson (båda C) föreslås en översyn av skatte- och avdragsreglerna för att skapa likvärdiga och goda förutsättningar för företagare inom kultursektorn och för allmännyttiga föreningar.

I motion 2014/15:908 av Tomas Tobé (M) anförts att regeringen bör överväga möjligheten att sänka bolagsskatten för att förbättra villkoren för lokalisering av företag i Sverige, locka investeringar och därmed också förstärka den svenska välfärden.

I motion 2014/15:997 av Per Åsling och Lena Ek (båda C) yrkandena 1 och 2 anförts att det bör vara ett mål för den svenska skattepolitiken att skattereglerna för FoU-investeringar ska vara minst lika förmånliga som i jämförbara OECD-länder. Regeringen bör enligt motionärerna skyndsamt utreda möjligheten att ersätta nedsättningen av arbetsgivaravgifter för forskare med ett generellt FoU-incident och återkomma till riksdagen med förslag om hur ett sådant kan utformas och finansieras.

I motion 2014/15:1775 av Anders Åkesson och Per Åsling (båda C) föreslås att regeringen, för att utjämna risktagandet i företagande, oberoende av var i landet företag är belägna utreder möjligheten att låta de ur kreditvärderings-synpunkt sämre lokaliserade företagen kunna använda en upparbetad och obeskattad vinst i företaget som del i sin investering.

I motion 2014/15:1809 av Annicka Engblom (M) anförts att regeringen bör se över förutsättningarna och möjligheterna att införa ett revisionsavdrag (REV-avdrag) eftersom det för många småföretagare är förknippat med en tung arbetsbelastning att sköta frågor som rör företagets bokföring.

I motion 2014/15:1854 av Hans Rothenberg och Finn Bengtsson (båda M) anförts att regeringen bör överväga en översyn av skattesystemet ur ett socialt och ekologiskt hållbarhetsperspektiv för att se hur man bättre kan främja en positiv utveckling genom exempelvis skatteavdrag eller andra ekonomiska incitament.

I motion 2014/15:1914 av Anti Avsan (M) anförts att det emellanåt är svårt att få kapital till företagsetableringar men också svårt att låna upp ytterligare kapital som redan etablerad företagare. Regeringen bör se över följande områden: Arbetsgivaravgifterna i Sverige bör ligga på en nivå som är jämförbar med de lägsta inom EU. Kraven på att fonderade medel löses upp efter viss tid. Det är bättre att företagarna själva får bestämma när rätt tidpunkt föreligger för att använda pengarna till investeringar och utveckling av verksamheten. Företag som har en viss lägre årsomsättning bör kunna få redovisa sociala avgifter och skatter var tredje månad, i likhet med vad som

gäller för redovisningen av mervärdesskatt. Möjligheter till skatteutjämning för nystartade företag under de första fem åren.

I motion 2014/15:2983 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (M, C, FP, KD) anför motionärerna att de vill stärka företagsklimatet och förbättra regelverket för personaloptioner och generationsskiften samt pröva förutsättningarna för att fler företag ska slippa revisionsplikt.

Flera motioner handlar om förändringar av investeraravdraget.

I motion 2014/15:216 av Johan Hultberg (M) anføres att om investeraravdraget utvidgades till att omfatta juridiska personer – som aktiebolag, ekonomiska föreningar och stiftelser – skulle det stimulera tillgången på riskvilligt kapital ännu mer och därmed skapa en ännu bättre jordmån för företagande.

I motion 2014/15:1471 av Margareta Cederfelt och Andreas Norlén (båda M) föreslås att regeringen ser över möjligheten för privatpersoner att göra investeraravdrag för satsningar i innovations- och utvecklingsbolag.

I motion 2014/15:2363 av Hans Rothenberg (M) anføres att regeringen bör se över möjligheterna för investerare som har sitt kapital knutet i bolag att omfattas av investeraravdraget, för att öka investeringsviljan i mindre företagssamhet.

Utskottets ställningstagande

Sverige är ett av världens mest öppna, innovativa och konkurrenskraftiga länder. För att långsiktigt stärka den svenska konkurrenskraften och skapa förutsättningar för nya jobb krävs en aktiv näringspolitik. Förutsättningarna för innovation, företagande och export behöver därför förbättras och insatser för stärkt samverkan genomföras. Sverige är ett litet exportberoende land som förlitar sig på sin konkurrenskraft på globala marknader. Svenska företag ska konkurrera med kompetens, produktivitet och innovationsförmåga, inte med låga löner. Svenska företag ska visa vägen för hållbara innovationer och Sverige ska ligga i framkant i klimatomställningen. Det innebär att Sverige kan börja ta sin beskärda del av ansvaret för det globala miljöarbetet – ett större ansvar än tidigare. Därtill ger det både bättre livskvalitet och fler arbetstillfällen. Sverige ska ha en modern nyindustrialiseringsstrategi och hela innovationskedjan ska stärkas.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2015 aviserat åtgärder i syfte att förbättra små och medelstora företags möjligheter till rådgivning, lån och riskkapital, och man har uttalat att företagets villkor också ska stärkas genom enklare regler och minskade sjuklönekostnader, vilket särskilt gynnar små företag.

Vidare beslutade regeringen den 5 februari 2015 att tillsätta en ny utredning om utveckling av innovations- och entreprenörskapsklimatet. Utredaren ska bl.a. göra en översyn av hur centrala ramvillkor påverkar förutsättningarna för entreprenörskap, innovation och omställningsförmåga och vid behov lämna förslag på förbättringar av ramvillkoren. Ur ett näringspolitiskt och samhälls-

ekonomiskt perspektiv är det av central vikt med väl fungerande institutioner och att företagen ges goda ramvillkor, eftersom ett gynnsamt företagsklimat utgör grunden för konkurrenskraft och tillväxt i landet. Med ramvillkor avses generella system och regelverk som anger villkor och förutsättningar för att utveckla idéer och kunskap och för att starta, driva och utveckla företag. Dessa villkor påverkar i hög grad såväl incitament för och attityder och förhållningssätt till entreprenörskap som företagens vardag. En viktig aspekt när det gäller ramvillkor är även regelverkens utformning. Syftet är att regelverken ska vara så enkla, tydliga och ändamålsenliga som möjligt. Det är viktigt att kontinuerligt arbeta med att identifiera problem och hinder i lagstiftning och regelverk samt otydliga och administrativt betungande bestämmelser som kan motverka ett gynnsamt och dynamiskt företagsklimat. När det gäller kapitalförsörjning har regeringen aviserat att man avser att göra en översyn. Utredaren ska samordna sig med den översynen och senast den 25 oktober 2015 delrapportera de slutsatser som bedöms ha bäring på regeringens forsknings- och innovationspolitik. Uppdraget ska slutredovisas senast den 15 oktober 2016.

Mot bakgrund av det beskrivna pågående utredningsarbetet finner utskottet inte någon anledning att nu rikta tillkännagivanden till regeringen om behovet att ytterligare utreda företagsklimatet eller förutsättningarna för företagande i övrigt.

Investeraravdraget infördes så sent som den 1 december 2013 i syfte främja tillgången till kapital för mindre företag och tillväxtföretag. Mot bakgrund av den korta tid som reglerna har varit i kraft och det utredningsarbete som redan pågår om företagets förutsättningar är utskottet inte berett att nu föreslå regeringen att se över möjligheten att ändra investeraravdragets utformning.

Sedan 2013 arbetar OECD med ett projekt för att utarbeta förslag till hur man kan motverka erosion av skattebaser och otillbörlig vinstförflyttning (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS). Sverige är i princip representerat i samtliga arbetsgrupper i projektet. På G20-ländernas begäran har OECD tagit fram en handlingsplan med 15 punkter som i sin helhet ska vara åtgärdade vid utgången av 2015. En av punkterna är att se över och harmonisera definitionen av fast driftsställe i OECD:s modellavtal, vilket ska vara färdigt i september 2015. Mot bakgrund av detta finner utskottet inte någon anledning att föreslå för regeringen att bestämmelserna om fast driftsställe utreds vid sidan om arbetet inom OECD.

Med hänvisning till det ovan anförda avstyrker utskottet samtliga motionsyrkanden som har behandlats i detta avsnitt.

Utdelning och kapitalvinster till delägare i fåmansföretag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om översyner av fåmansföretagens skatteregler.

Jämför reservation 2 (C).

Gällande rätt

Utdelningar och kapitalvinster till delägare i ett fåmansföretag beskattas enligt särskilda regler, som vanligen kallas 3:12-reglerna. Dessa finns i 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL. Reglerna kom till vid 1990 års skattereform med syftet att förvärvsinkomster ska beskattas ungefär lika oavsett om de kommer från ett lönearbete eller från arbetsinsatser i ett eget företag. Ett typiskt fåmansföretag är ett aktiebolag eller en ekonomisk förening där fyra eller färre delägare har mer än hälften av rösterna. Om en av delägarna har den verkliga bestämmanderätten över en oberoende verksamhetsgren räknas bolaget eller föreningen som ett fåmansföretag även om det första villkoret inte är uppfyllt. Vid bedömningen av hur många personer som äger del i företaget ska personer som ingår i samma krets av närstående anses som en person. Reglerna om utdelning och kapitalvinst gäller enbart personer med kvalificerade andelar i fåmansföretaget. En andel är kvalificerad om delägaren eller någon närstående till denne har varit verksam (aktiv) i betydande omfattning i företaget under beskattningsåret eller något av de fem föregående åren. En delägare eller en närstående till denne anses vara verksam i betydande omfattning om hans eller hennes arbetsinsatser har stor betydelse för vinstgenereringen i företaget. Det är den ekonomiska betydelsen av arbetsinsatsen som är avgörande, inte delägarrens formella ställning. Som närstående räknas maka eller make, föräldrar, far- och morföräldrar, barn, barnbarn osv. samt deras respektive maka eller make, syskon och deras makar, barn, barnbarn samt dödsbo som någon i närstående kretsen är delägare i.

Om en verksam delägare tar ut lön från sitt eget företag beskattas den delägaren på vanligt sätt och beläggs med arbetsgivaravgifter. De särskilda reglerna gäller inte löneuttag utan tar sikte på belopp som ägaren lyfter som utdelning eller tillgodogör sig som kapitalvinst vid försäljning av aktier i fåmansföretaget. Om de särskilda reglerna inte fanns skulle utdelning och avyttringar undgå progressiv beskattning i inkomstlaget tjänst och i stället beskattas proportionerligt som inkomst av kapital. När delägaren lyfter utdelningar från företaget eller säljer andelar i bolaget ska alltså utdelning respektive kapitalvinst delas upp i en tjänsteinkomstbeskattad del och en kapitalinkomstbeskattad del. Upp till en viss nivå (ett schablonmässigt beräknat gränobelopp) som bestäms med hänsyn till storleken av det insatta kapitalet och utbetalda löner alternativt enligt den s.k. förenklingsregeln

beskattas utdelning och verksamma delägars kapitalvinst vid försäljning av aktier i företag med skattesatsen 20 procent. Utdelning och kapitalvinst över gränsbeloppet tas upp i inkomstslaget tjänst.

Ändringar i reglerna fr.o.m. den 1 januari 2006

Genom en reformering av reglerna som trädde i kraft den 1 januari 2006 utvidgades det utrymme som kan tas ut som kapitalbeskattad inkomst. Det var också då som den s.k. förenklingsregeln infördes, främst med tanke på företagare som har ett litet kapital och ett fåtal anställda, t.ex. nystartade företag. I stället för att beräkna utrymme för kapitalbeskattning enligt de ordinarie mer komplicerade reglerna tilläts en ägare av en kvalificerad andel att använda ett belopp motsvarande 1,5 inkomstbasbelopp som gränsbelopp, dvs. det utrymme som anger hur mycket det är möjligt att ta ut ur bolaget till endast 20 procents kapitalinkomstskatt. Schablonbeloppet har därefter höjts vid tre tillfällen. Syftet med höjningarna av schablonbeloppet har varit att stimulera nyföretagande och förenkla för företagare som har ett litet kapital och ett fåtal anställda. Andra förändringar som har införts under senare tid gäller det löneuttagskrav som tillämpas för att nivån på företagets löneutbetalningar ska få räknas verksamma delägare till godo vid beräkningen av hur mycket som ska kapitalinkomstbeskattas hos ägaren. Många företagare ansåg att löneuttagskravet var alltför högt. Kritiken gick bl.a. ut på att höga löneuttag riskerar att leda till likviditetsproblem och att ett högt lönekrav leder till svårigheter för medarbetarägda konsultföretag. Vidare var det svårt för företagare som arbetar deltid att utnyttja löneunderlagsregeln. Det maximala löneuttagskravet sänktes den 1 januari 2009 från 15 till 10 inkomstbasbelopp. Från och med samma tidpunkt gäller även enklare regler för beräkning av gränsbelopp och att rätten till årets gränsbelopp inte går förlorad efter förvärv genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt. I 57 kap. 22 § IL finns en takregel för hur mycket som ska beskattas i inkomstslaget tjänst. Denna s.k. 100-basbeloppsregel innebär att en kapital-vinst inte ska tas upp som inkomst av tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående under avyttringsåret och de fem föregående beskattningsåren från ett företag sammanlagt i inkomstslaget tjänst tagit upp högre belopp än som motsvarar 100 inkomstbasbelopp (5 690 000 kronor vid kapitalvinst 2014). Kapitalvinst härutöver beskattas utan kvotering till 30 procent i inkomstslaget kapital.

Från och med den 1 januari 2012 finns det även en takregel för beskattning av utdelning i inkomstslaget tjänst som reglerar till vilken del utdelning under ett och samma beskattningsår ska beskattas som inkomst av tjänst. Regeln innebär att utdelning inte ska tas upp i inkomstslaget tjänst till den del det skulle medföra att den skattskyldige och närstående, som ingår i samma närståendekrets, under beskattningsåret sammanlagt i inkomstslaget tjänst tagit upp utdelning med högre belopp än som motsvarar 90 inkomstbasbelopp från ett företag. Den del av utdelningen som överstiger gränsbeloppet och

takbeloppet ska beskattas på samma sätt som gäller för kapitalvinstbeskattningen, dvs. till 30 procent i inkomstslaget kapital.

Ändring av reglerna fr.o.m. den 1 januari 2014

En skärpning av 3:12-reglerna infördes den 1 januari 2014 till följd av att utformningen av löneunderlagsregeln hade medfört att delägare i personalintensiva fåmansföretag trots relativt låga löneuttag kunde ta ut en stor andel av resultatet som lågt beskattad utdelning. Dessutom gjorde kombinationen av en förmånlig löneunderlagsregel och bestämmelsen i 57 kap. 3 § IL, som innebär att även företag med många verksamma delägare föll in under 3:12-reglerna, att ersättningen för risk och avkastningen på insatt kapital inte stod i proportion till den avkastning som kunde erhållas i form av kapitalbeskattad utdelning. Reglernas utformning medförde därför att verksamma delägare i stora fåmansföretag med många anställda kunde tillgodoräkna sig mycket stora lönebaserade utrymmen. Skärpningen i 3:12-reglerna innebär att det infördes ett kapitalandelskrav om 4 procent, varför löneunderlagsregeln bara får tillämpas av delägare som äger en viss minsta andel av kapitalet i företaget. Det lönebaserade utrymmet begränsades också till att per år uppgå till högst 50 gånger den egna eller närståendes kontanta ersättning samtidigt som det höjdes från 25 till 50 procent av underlaget. En sänkning av löneuttagskravet till 9,6 inkomstbasbelopp infördes. Vidare infördes en definition av dotterföretag. Slutligen höjdes den positiva ränte-fördelningsrätten.

Motionerna

I motion 2014/15:652 av Johan Pehrson och Said Abdu (båda FP) anförs att det krävs mer neutrala svenska skatteregler i Sverige för att underlätta generationsskiften inom och utom familjen i svenska småföretag och minska kapitalförstöringen. Motionärerna anser därför att avyttringar av s.k. kvalificerade andelar i fåmansföretag bör beskattas på ett likformigt sätt oavsett om avyttring sker inom eller utom den s.k. närståendekretsen.

I motion 2014/15:998 av Per Åsling och Lena Ek (båda C) anförs att regeringen skyndsamt bör utreda 3:12-reglerna i syfte att ytterligare förbättra villkoren för entreprenörskap.

I motion 2014/15:1670 av Penilla Gunther anförs att regeringen noggrant bör utreda en förenkling av 3:12-reglerna.

I motion 2014/15:1850 av Hans Rothenberg m.fl. (M) yrkande 6 anförs att regeringen bör se över möjligheten att förbättra förutsättningarna för familjeföretag när det gäller generationsskiften.

I partimotion 2014/15:2564 av Annie Lööf m.fl. (C) yrkandena 4 och 5 anförs att regeringen bör reformera skattereglerna för fåmansbolag och personaloptioner och se över 3:12-reglerna för att gynna små och växande företag.

Utskottets ställningstagande

På grund av skillnaden i skattesats mellan inkomstlagen tjänst och kapital finns de s.k. 3:12-reglerna. Dessa särskiljer arbetsinkomster från kapitalinkomster i företag med ett fåtal delägare där delägaren också arbetar i företaget, s.k. fåmansföretag. Spänningarna mellan beskattning av arbetsinkomst och kapitalinkomst har ökat väsentligt sedan 1990/91 års skattereform. Det är angeläget att 3:12-reglerna inte öppnar upp för en sådan inkomstomvandling som reglerna är avsedda att förhindra. Förutom att en inkomstomvandling minskar skatteintäkterna minskar också effektiviteten i skattesystemet, samtidigt som 3:12-reglernas legitimitet undergrävs.

Regeringen har aviserat att man ska se över beskattningen av utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i fåmansföretag för att bl.a. upprätthålla det ursprungliga syftet med regelverket. Regeringen har gett tilläggsdirektiv till den pågående Utredningen om översyn av beskattningen vid ägarskiftet i fåmansföretag om att även se över 3:12-regelverket i syfte att begränsa möjligheterna till inkomstomvandling. Utredningen ska bl.a. analysera om förenklingsregeln, reglerna om lönebaserat utrymme och sparad utdelningsutrymme samt takreglerna för beskattning av utdelning respektive kapitalvinst i inkomstslaget tjänst bör ändras, analysera om skattesatsen på utdelning och kapitalvinst inom gränobeloppet samt över takbeloppen bör förändras, och lämna förslag till de förändringar av 3:12-reglerna som utredningen finner lämpliga. Uppdraget ska redovisas senast den 1 september 2016.

Utskottet finner det inte motiverat att föregå det pågående utredningsarbetet och avstyrker därmed motionerna.

Förmånsbeskattningen av firmafordon

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om en översyn av reglerna för förmånsbeskattning av firmafordon som används av näringsidkare.

Bakgrund

Före 1990 års skattereform medgavs enligt praxis avdrag för bilkostnader i näringsverksamheten endast om bilen var ett rörelseinventarium och nödvändig för driften. De totala kostnaderna fördelades mellan den privata och den yrkesmässiga användningen i förhållande till körsträckan för vardera ändamålet. En enskild näringsidkare fick alltså avdrag för de bilkostnader som direkt betingades av näringsverksamheten. Bilens övriga kostnader under året utgjorde näringsidkarens privata icke avdragsgilla levnadskostnader. Om näringsverksamhetens nytta av bilen var obetydlig medgavs i stället avdrag för inbesparade transportkostnader. Om den totala körsträckans fördelning mellan

privat körning och körning i förvärvsverksamheten inte kunde visas brukade kostnaderna för den privata körningen uppskattas till ett skäligt belopp.

Vid 1990 års skattereform skedde en anpassning av enskilda näringsidkares avdragsrätt för bil i näringsverksamheten till vad som gäller för löntagare. Denna förändring ansågs vid skattereformen påkallad med hänsyn till målen om likformiga, enhetliga och rättvisa skatteregler. En sådan förändring skulle även innebära att reglerna skulle bli enklare att tillämpa (prop. 1989/90:110 s. 591). För att få en större likformighet i förhållande till löntagare infördes ordningen att en näringsidkare som redovisar bilen som ett inventarium i näringsverksamheten ska ta upp ett förmånsvärde i inkomstslaget näringsverksamhet beräknat på samma sätt som en löntagares bilförmån. Den näringsidkare som inte redovisade bilen som ett inventarium får avdrag för användning av bilen i näringsverksamheten med samma belopp som gäller för löntagare. En förutsättning är att verksamheten inte belastas med några driftskostnader för bilen och att näringsidkaren genom körjournal eller på annat lämpligt sätt kan visa hur kostnaderna bör fördelas mellan användningen i näringsverksamheten och den privata användningen.

Motionen

I motion 2014/15:2581 av Jan R Andersson och Jörgen Andersson (båda M) anförs att företagare kan få undantag från förmånsbeskattning om de kan påvisa att de endast i undantagsfall använder firmafordonet för privat bruk, vilket innebär ett betydande merarbete i form av körjournaler och annan administration. Dessa regler måste ses över och förenklas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare avslagit motsvarande motionsyrkande med hänvisning till de ställningstaganden som har gjorts i samband med skattereformen om hur enskilda näringsidkares bilförmån i princip ska beskattas. Utskottet vidhåller uppfattningen att reglerna bör vara så likformiga som möjligt, vilket i sig innebär ett mått av förenkling, och avstyrker följaktligen detta förslag

Enskilda näringsidkares personliga friskvård

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om en översyn av reglerna om avdrag för friskvård för egna företagare.

Gällande rätt

Som skattefria personalvårdsförmåner räknas förmåner av mindre värde som riktar sig till all anställd personal och som består av enklare åtgärder för att

skapa trivsel i arbetet eller liknande eller lämnas på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet som det är fråga om (11 kap. 11 och 12 §§ IL). Möjlighet till enklare slag av motion och annan friskvård räknas hit. Avdragsreglerna omfattar inte sådana utgifter för friskvård som en enskild näringsidkare har för egen räkning.

Motionen

I motion 2014/15:842 av Rickard Nordin (C) yrkande 2 anförs att den som driver ett eget företag har inte möjlighet att få friskvårdsbidrag från det egna företaget. Detta trots att den som driver ett företag har precis lika stort behov, ibland större, som de anställda när det gäller friskvård. Därför måste regeringen se över reglerna för vilka som får nyttja friskvårdsbidrag så att även egna företagare har möjlighet att göra avdrag för friskvård.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har vid upprepade tillfällen, senast våren 2013, avstyrkt motionsyrkanden om avdrag för enskilda näringsidkares privata friskvård. Utskottet har framhållit att reglerna om skattefrihet för personalvårdsförmåner är avsedda för anställd personal, vilket samtidigt innebär att en enskild näringsidkares personliga friskvård inte omfattas. Vissa andra slag av förmåner som är skattefria för anställda, t.ex. företagshälsovård, förebyggande behandling eller rehabilitering, kan dras av även om de utnyttjas personligen av en enskild näringsidkare. Avdragsrätten gäller utgifter för t.ex. rehabilitering som är nödvändig för att näringsidkaren ska kunna fortsätta sin verksamhet. Om utgifterna däremot inte är av denna karaktär betraktas de i skattehänseende som icke avdragsgilla privata levnadskostnader för näringsidkaren. Om avgifterna dras av i företaget kan detta leda till uttagsbeskattning. I vilka fall detta aktualiseras avgörs från fall till fall i rättstillämpningen.

Utskottet vidhåller sin tidigare inställning och finner inte skäl att rikta något tillkännagivande till regeringen med anledning av motionen, som därmed avstyrks.

Uttagsbeskattning av vindkraftskooperativ

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att vindkraftskooperativ inte ska uttagsbeskattas för medlemmars uttag av el till underpris för privat förbrukning.

Gällande rätt

I 22 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, finns bestämmelser om beskattning vid uttag av en tillgång eller en tjänst ur näringsverksamheten. Med uttag avses att den skattskyldige tillgodogör sig en tillgång från näringsverksamheten för privat bruk eller för överföring till en annan näringsverksamhet (22 kap. 2 § IL). Med uttag avses bl.a. också att den skattskyldige överlåter en tillgång utan ersättning eller mot en ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat (22 kap. 3 § IL). Uttag av en tillgång eller en tjänst ska behandlas som om den avyttras mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Det är detta som kallas uttagsbeskattning (22 kap. 7 § IL). Beskattning av uttag är inte begränsad till någon särskild företagsform eller typ av verksamhet.

Regler som innebär undantag från uttagsbeskattning har införts för att vissa företagsombildningar som sker inom EU inte ska motverkas av skatteregler. Det är då inte fråga om definitiva skattelättnader, utan avsikten är att ombildningen inte ska utlösa en omedelbar beskattning när en näringsverksamhet fortsätter i en annan verksamhet.

Motionen

I motion 2014/15:1136 av Johan Löfstrand (S) anförs att uttagsskatten innebär att vindkraftskooperativen ska betala runt 30 procent i skatt på skillnaden mellan marknadspriset och det lägre självkostnadspriset. Det finns två problem med detta. För det första utgår Skatteverket från att priset är rabatterat och för det andra tas det i beslutet ingen hänsyn till att andelsägarna har kapitalkostnader för sina investeringar. Med Skatteverkets tolkning av lagstiftningen har det i praktiken blivit byggstopp i utbyggnaden av kooperativt ägd vindkraft, vilket är mycket olyckligt sett från klimat- och miljösynpunkt. Därför behövs en översyn av frågan om uttagsskatt på kooperativ vindkraft.

Utskottets ställningstagande

Uttagsbeskattning har funnits i svensk rätt sedan länge och är ett nödvändigt inslag i skattesystemet för att upprätthålla systemets grundläggande funktion att finansiera det allmännas åtaganden och välfärden. Utan uttagsbeskattning skulle ägare till företag kunna ta ut hela eller delar av värdet av det egna företagets produktion för sin privata konsumtion och därigenom undvika

beskattning av företagets inkomster. Juridiska personer dubbelbeskattas i ekonomisk mening genom att inkomsterna först beskattas i den juridiska personen med 22 procents bolagsskatt och hos ägaren som beskattas för utdelning med 30 procent eller den lägre skattesats som gäller för utdelning av onoterade andelar (25 procent) och utdelning upp till viss nivå i fåmansbolag (20 procent). Kooperativa föreningar är till skillnad från andra juridiska personer enkelbeskattade. I en konsumentkooperativ verksamhet blir skattebelastningen ungefär hälften av skattebelastningen för andra företagsformer. En slopad uttagsbeskattning av en förening för medlemmarnas privata elförbrukning skulle öppna en möjlighet till inkomstskattefrihet för elproduktion som drivs i form av en kooperativ förening. Detta skulle innebära ett långtgående avsteg från det neutralitets- och likformighetstänkande som har varit utgångspunkten för skattereformen. Det skulle dessutom ur ett EU-perspektiv bli problematiskt från statsstödsynpunkt. Undantag från uttagsbeskattning är av denna anledning inte en framkomlig väg i den mån vindkraftsproducerad el ska ges ytterligare samhällsligt stöd utöver det som redan ges för framställning av förnybar energi via systemet med elcertifikat.

Utskottet vill i detta sammanhang påminna om att vindkraftverk gynnas av att fastighetsskatten för dessa är reducerad till 0,2 procent av taxeringsvärdet i jämförelse med annan elproduktion som beskattas med 0,5 procent av taxeringsvärdet.

Vidare har regeringen nyligen vidtagit åtgärder för att underlätta för mikroproduktion av förnybar el. Riksdagen antog den 3 december 2014 regeringens förslag om en skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el som trädde i kraft den 1 januari 2015. Skattereduktionen ges till såväl privatpersoner som företag enligt de omständigheter som anges i lagen. Skattereduktionen uppgår till underlaget, som inte får överstiga 30 000 kilowattimmar, multiplicerat med 60 öre. Den som begär skattereduktion och som är ett företag får göra skattereduktion om skattereduktionen uppfyller EU-kommissionens villkor för att anses vara stöd av mindre betydelse. Med företag avses detsamma som vid tillämpningen av kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse.

Mot bakgrund av det anförda avstyrker utskottet motionen.

Kapitalvinst vid fastighetsförsäljning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om en översyn av kapitalvinstbeskattningen vid försäljning av privatbostäder

Gällande rätt

En kapitalvinst som uppkommer vid försäljning, byte och liknande överlåtelser av en tillgång beskattas utan hänsyn till hur länge tillgången har innehaft. Den allmänna skattesatsen för kapitalvinster är 30 procent. Till följd

av kvoteringsregler som anger hur stor del av vinsten som ska tas upp till beskattning blir den faktiska beskattningen lägre för vissa slag av tillgångar. När det gäller fysiska personers avyttringar av privatbostadsfastigheter medför kvoteringen att 22 procent av kapitalvinsten beskattas. Av kapitalförlusten vid avyttring av en privatbostadsfastighet ska 50 procent dras av (45 kap. 33 § inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL).

Vid avyttring av en fastighet beräknas kapitalvinsten som skillnaden mellan ersättningen för den avyttrade tillgången (försäljningspriset) minskad med utgifterna för avyttringen (försäljningsutgifterna) och omkostnadsbeloppet. Är den sålda fastigheten en ersättningsbostad ska vinsten vid kapitalvinstberäkningen ökas med erhållet uppskovsbelopp. Som ersättning eller försäljningspris räknas det pris som avtalats mellan säljare och köpare. Utgifter för avyttringen ska avräknas från ersättningen och inte inräknas i omkostnadsbeloppet (44 kap. 13 § IL). Som försäljningsutgifter räknas mäklarutgifter och annan försäljningsprovision, advokatutgifter, utgifter för värdering av fastigheten och andra utgifter som säljaren har haft för försäljningen. De principer för kapitalvinstbeskattning av fastigheter som beskrivits ovan gäller också för bostadsrätter. Icke yrkesmässig avyttring av bostadsrätter beskattas alltså i kapital medan yrkesmässig avyttring beskattas i näringsverksamhet.

För vinster från fysiska personers avyttringar av permanentbostäder i småhus och äkta bostadsrätter, dvs. i princip bostäder där avyttringen beskattas med 22 procents kapitalvinstskatt, kan uppskov med vinstbeskattningen medges om den avyttrade bostaden (ursprungsbostaden) ersätts med en annan bostad (ersättningsbostaden) inom en viss tid från avyttringen. Som villkor gällde tidigare att både ursprungsbostaden och ersättningsbostaden skulle ligga i Sverige. Genom en lagändring hösten 2006 utvidgades uppskovsmöjligheten till att också avse bostäder som ligger i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). De nya bestämmelserna gäller för avyttringar fr.o.m. den 1 februari 2007, men får på begäran av den skattskyldige tillämpas även på avyttringar som har skett under tiden den 1 januari 2006–31 januari 2007. Samtidigt anpassades systemet för att göra det möjligt för Skatteverket att följa upp att obeskattade vinster på ersättningsfastigheter i utlandet återförs till beskattning i Sverige.

I samband med att den statliga fastighetskatten på bostäder avskaffades fr.o.m. 2008 och ersattes med en kommunal fastighetsavgift, höjdes kapitalvinstskatten för privatbostäder från 20 till 22 procent av vinsten. Möjligheten att skjuta upp beskattningen av kapitalvinsten genom uppskov kvarstod men nya uppskovsbelopp begränsades till högst 1,6 miljoner kronor. Vidare ändrades beräkningen av uppskovsbeloppets storlek när ersättningsbostaden var billigare. Möjligheten till fortsatt uppskov när en bostad övergår genom arv, testamente, gåva och bodelning slopades med undantag för vissa övergångar inom familjen.

Som en del i finansieringen av den nyss nämnda omläggningen av bostadsbeskattningen har uppskovsbeloppen räntebelagts fr.o.m. 2009 års taxering

genom att den som har fått uppskov ska ta upp en schablonintäkt i inkomstslaget kapital. Schablonintäkten beräknas till 1,67 procent av det uppskavsbelopp som finns vid ingången av inkomståret. Skatten är sedan 30 procent av schablonintäkten. Skatten motsvarar därmed ca 0,5 procent av uppskavsbeloppet. Vidare sänktes taket för uppskavsbeloppet från 1,6 miljoner kronor till ett tak om 1,45 miljoner kronor för avyttringar som sker fr.o.m. 1 januari 2010.

Motionerna

I motion 2014/15:16 av Nina Lundström (FP) anförs att regeringen bör utreda reavinstbeskattningens påverkan på bostadsmarknadens flyttkedjor nationellt samt inom EU. Målsättningen bör vara att sänka reavinstbeskattningen.

I motion 2014/15:911 av Camilla Waltersson Grönvall (M) konstateras att när man säljer en bostad får man vid vinstberäkningen bl.a. räkna av de kostnader man haft för ny-, till- och ombyggnad samt även de utgifter för förbättrande reparationer och underhåll som man har haft fem år innan försäljningsåret, på vissa beloppsvillkor. Enligt motionären uppstår dock ett bekymmer när gränsen på fem år uppnåtts eftersom många förbättrande åtgärder inte slutar tvärt att vara detta efter fem år.

I motion 2014/15:1480 av Margareta Cederfelt och Johan Forssell (båda M) anförs att det är viktigt att se över reglerna för kapitalvinstbeskattningen vid försäljning av bostäder. De höga skatterna bidrar till att bromsa de viktiga flyttkedjorna, därmed påverkas rörligheten på bostadsmarknaden negativt.

I motion 2014/15:2104 av Olle Felten (SD) anförs att kapitalbeskattningen av småhusfastigheter bygger på en beräkningsmodell som missgynnar de som ägt sin bostad länge. Det bör i stället införas en indexreglering av inköpsvärdet samt större om- och tillbyggnader och reparationer vid beräkning av reavinstskatt i samband med försäljning av småhus.

Utskottets ställningstagande

Den 1 mars 2012 gav regeringen Skatteverket i uppdrag att utreda möjligheterna till förenklad beskattning och service vid avyttring av vissa privatbostäder (Fi 2012/1017). Den 17 december 2012 redovisade Skatteverket sin utredning till Finansdepartementet i promemorian Förenklad beskattning och förbättrad service vid försäljning av privatbostadsfastigheter och privatbostadsrätter. Skatteverket har i sin utredning föreslagit ett flertal ändringar i fråga om kapitalvinstbeskattningen av privatbostäder. Frågan bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Utskottet anser att resultatet av regeringens beredning ska avvaktas och avstyrker därför motionerna om förändrad kapitalvinstbeskattning.

Ränteavdrag samt skattereduktion för underskott av kapital

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om en översyn av reglerna för ränteavdrag och skattereduktion för underskott av kapital.

Gällande rätt

Till inkomst av kapital räknas sådana intäkter och kostnader som inte ska hänföras till näringsverksamhet eller till tjänst (41 kap. 1 § inkomstskattelagen, IL). I huvudsak beskattas alla intäkter, och avdrag medges för alla utgifter som har samband med tillgångar. Det saknar betydelse om intäkterna eller utgifterna är löpande eller tillfälliga. Avdrag medges dock inte för personliga levnadskostnader (9 kap. 2 § IL).

I inkomstslaget kapital finns bara en beräkningsenhet och ingen uppdelning på förvärvskällor, vilket bl.a. innebär att kapitalförluster får dras av från alla slag av intäkter i inkomstslaget kapital.

Kapitalvinster beräknas nominellt och är med några undantag skattepliktiga till 100 procent. Bland undantagen kan nämnas de särskilda reduceringsregler som finns för beräkning av kapitalvinst vid avyttring av fastigheter och bostadsrätter. Avdrag för kapitalförluster medges mot samtliga övriga intäkter i kapital men är som huvudregel bara avdragsgilla till 70 procent.

I 67 kap. IL finns bestämmelser om skattereduktion för fysiska personer. Enligt 10 § ska skatten vid ett underskott av kapital minskas med 30 procent av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och med 21 procent av det återstående underskottet. För investeraravdrag gäller särskilda regler enligt samma paragraf. En privatperson som har inkomst av tjänst och enbart utgiftsräntor, får således skatten på tjänsteinkomsten nedsatt på grund av utgiftsräntorna, eftersom dessa medför ett underskott i inkomstslaget kapital. På samma sätt ger en kapitalförlust en sänkning av skatten på tjänsteinkomsten.

Motionerna

I motion 2014/15:2027 av Sotiris Delis (M) anförs att regeringen bör se över räntesubsidier i samband med privat upplåning eftersom den starka trenden på ökade tillgångspriser förstärker en oro om fortsatt skulduppbyggnad och risk för de svenska hushållen.

I motion 2014/15:2310 av Jörgen Anderson (M) yrkandena 1 och 2 anförs att behovet av att minska hushållens skuldsättningstillväxt har diskuterats länge och har efterfrågats av många. Amorteringskrav och belåningsgrad är under diskussion, just för att skuldsättningen inte ska fortsätta att öka. Motionären föreslår att regeringen ser över vilken effekt en sänkning på

100 000 kronor i ränteavdrag med 30 procents subsidie skulle få för hushållen och samhällsekonomin. Vidare föreslås att regeringen ser över vilken effekt en sänkning av subsidiet med 21 procent därutöver kan få för hushållen och samhällsekonomin.

I motion 2014/15:2569 av Gustaf Hoffstedt (M) föreslås att en långsam nedtrappning av den 30-procentiga avdragsrätten på bostadslån ses över så att förslagsvis en nedtrappning kan inledas om exempelvis 1 procentenhet för varje år under 30 år till dess subventionen är helt eliminerad.

Utskottets ställningstagande

En rad åtgärder för att minska riskerna i det finansiella systemet och med hushållens skuldsättning har vidtagits de senaste åren, bl.a. skärpta kapitalkrav och höjda riskvikter för bolån samt belåningsbegränsningar i form av bolånetak. Finansinspektionen har så sent som den 11 mars 2015 lämnat förslag om att nya bolån som överstiger 50 procent av en bostads värde ska omfattas av ett amorteringskrav. Regeringen har vidare i budgetpropositionen för 2015 aviserat att man tillsammans med ansvariga myndigheter nogga kommer följa utvecklingen för att se om ytterligare åtgärder blir nödvändiga.

Mot bakgrund av de såväl genomförda som föreslagna åtgärderna för att komma till rätta med hushållens skuldsättning är utskottet inte berett att för närvarande ställa sig bakom motionsförslag om en översyn av ränteavdragen och skattereduktionen för kapitalförluster. Motionerna avstyrks därför.

Fastighetsskatt på elproduktion

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om en reformerad fastighetsbeskattning för elproduktionsenheter.

Jämför reservation 3 (SD).

Gällande rätt

I Sverige tas skatter och avgifter ut vid produktion av el. Alla elproduktionsanläggningar belastas med en generell industriell fastighetsskatt. En industrienheter är en byggnad avsedd för industriell verksamhet och tillhörande tomtmark. Statlig fastighetsskatt ska betalas för fastigheter som inte innehåller bostäder och som vid fastighetstaxeringen bl.a. betecknas som en industrienheter eller elproduktionsenhet. Statlig fastighetsskatt betalas på taxeringsvärdet (75 procent av marknadsvärdet). Elproduktionsenheter delas in i två huvudgrupper som har olika hög fastighetsskatt: vattenkraftverk och värmekraftverk. Andra kraftverk än vattenkraftverk hänförs vid fastighetstaxeringen till huvudgruppen värmekraftverk. Dessa är kraftvärmeverk, kondenskraftverk, kärnkraftverk och vindkraftverk. Fastighetsskatten på vattenkraftverk höjdes den

1 januari 2008 från 1,2 procent till 1,7 procent. Tillsammans med den tillfälliga höjningen av skatten med 0,5 procent under taxeringsåren 2007–2011 uppgick fastighetsskatten på vattenkraft till totalt 2,2 procent 2010. Från 2011 uppgår fastighetsskatten till 2,8 procent, dvs. den tillfälliga skatten permanentades och en ytterligare höjning gjordes med 0,6 procent. Inga ändringar är beslutade för deklarationen 2013 och framåt. Fastighetsskatten på vindkraftverk sänktes från 0,5 procent till 0,2 procent fr.o.m. den 1 januari 2007. För övriga elproduktionsanläggningar är fastighetsskatten oförändrad, dvs. 0,5 procent av taxeringsvärdet för fastigheten.

Motionerna

I kommittémotion 2014/15:1092 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkande 2 anförs att fastighetsskatten för småskalig vattenkraft bör sänkas till samma nivå som för andra elproduktionsenheter för att stimulera investeringsviljan och tillkomsten av ny förnyelsebar energi.

I kommittémotion 2014/15:1105 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkande 6 föreslås att fastighetsskatten på vindkraftverk ska justeras till den nivå som råder för övriga industrifastigheter om 0,5 procent, vilket även är den nivå som råder för exempelvis kärnkraft- och kraftvärmeverk.

I motion 2014/15:1779 av Emil Källström (C) föreslås att regeringen utreder hur fastighetsskatten på energiproducerande fastigheter kan decentraliseras.

Även i motion 2014/15:2371 av Saila Quicklund (M) anförs att regeringen bör se över möjligheten att låta fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar tillfalla kommunerna.

Utskottets ställningstagande

De nuvarande bestämmelserna om fastighetstaxering av elproduktionsenheter tillkom i stor utsträckning inför 2000 års allmänna fastighetstaxering. Elproduktionen och elmarknaden har sedan dess utvecklats och genomgått geografiska och strukturella förändringar. Med hänsyn till de förändringar som har skett har regeringen tillsatt en särskild utredare för att göra en översyn av fastighetstaxeringen och fastighetsbeskattningen av elproduktionsenheter och bedöma om den bör förändras i något avseende. Utredaren ska enligt direktiven sträva efter en fastighetstaxering och fastighetsbeskattnings som är samhällsekonomiskt effektiv och som inte snedvrider förutsättningarna mellan de olika elproduktionstyperna, mellan elproduktion och annan näringsverksamhet eller mellan anläggningar med olika kapacitet inom en och samma elproduktionstyp. Utredaren ska bl.a. överväga om elproduktionsenheter bör taxeras med tätare intervall, analysera om det är motiverat att anläggningar med enbart värmeproduktion utgör skattebefriade specialbyggnader, och i så fall i vilken utsträckning, överväga om det med hänsyn till påverkan på effektiviteten i elcertifikatsystemet är motiverat att värdet av elcertifikat

beaktas vid fastighetstaxeringen eller vid bestämmandet av underlag för uttag av fastighetsskatt, och föreslå hur anläggningar för energislag som inte kan indelas som någon av de befintliga kraftverkstyperna kan fastighetstaxeras och fastighetsbeskattas som elproduktionsenheter. Uppdraget ska redovisas senast den 15 april 2016. Motionsyrkandena om en översyn av fastighetsskattens nivåer får därmed i denna del anses vara tillgodosedda.

Motionsyrkanden om olika former av återföring av medel från vind- eller vattenkraftsproduktion har behandlats av näringsutskottet vid ett flertal tillfällen under de senaste åren. Erfarenheter från Norge och Kanada av viss återföring av vattenkraftsmedel till de regioner där vattenkraften produceras har redovisats i näringsutskottets betänkande 2007/08:NU2. Riksdagen har återkommande och senast i februari 2015 (bet. 2014/15:NU7) avstyrkt motionsyrkanden om detta med motiveringen att de nuvarande principerna för statens budgethantering ska gälla även fortsättningsvis. Detta innebär att statliga inkomster från ett geografiskt område eller från en produktionsanläggning baserade på naturresurser inte ska kopplas till statliga utgifter i samma område. Om sådana kopplingar skulle införas skulle korrigeringar behöva göras till dessa kommuner via ett nytt kommunalt utjämningsssystem eller via andra statliga budgetposter, vilket sammantaget skulle leda till vad näringsutskottet har betecknat som en svårgenomtränglig statlig budgethantering. Skatteutskottet instämmer i näringsutskottets bedömning och tillägger att den kommunala fastighetsavgiften på bostäder innebär att kommunerna har fått tillgång till en ny intäktskälla. Det finns ingen anledning att överväga att föra in nya fastighetstyper i systemet med kommunal fastighetsavgift.

Utskottet avstyrker därmed motionerna.

Tonnageskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om ett nytt tillkännagivande till regeringen om att införa tonnageskatt.

Bakgrund

Den 1 oktober 2001 infördes ett nytt sjöfartsstöd som omfattar lastfartyg och passagerarfartyg i internationell trafik (prop. 2000/01:127, bet. 2001/02: TU3, rskr. 2001/02:2). Sjöfartsstödet ges till last- och passagerarfartyg i internationell trafik genom att arbetsgivarens skattekonto krediteras med ett belopp motsvarande skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på sjöinkomst. Skatteutgiften – dvs. samhällets stöd i form av skattelättnader som avviker från en likformig beskattning – för sjöfartsstödet beräknades uppgå till 1,51 miljarder kronor 2011. Syftet med sjöfartsstödet är att ge den svenska sjöfartsnäringen konkurrensvillkor som är likvärdiga med konkurrensvillkoren för andra EU-länders handelsflottor. Många länder har infört tonnageskatt,

som innebär att inkomsten bestäms schablonmässigt med utgångspunkt från fartygets nettodräktighet. Tonnaget anses ge ett mått på fartygens lastkapacitet och därmed intjäningsförmåga. Motionsyrkanden om att införa tonnageskatt i Sverige avlogs fram till våren 2004 av riksdagen vid återkommande tillfällen. Skatteutskottet hänvisade till – förutom principerna bakom skattereformen – att befintligt rederistöd i form av statligt stöd redan lämnas till arbetsgivaren för att ge kompensation för kostnader för skatt och sociala avgifter. Mot bakgrund av att allt fler EU-länder har infört tonnageskatt beslutade riksdagen, i ett tillkännagivande till regeringen våren 2004, med anledning av motioner från företrädare för sex av riksdagens sju partier, att det var angeläget att utreda frågan (bet. 2003/04:SkU21). Under hösten samma år tillsatte den dåvarande regeringen en särskild utredare med uppdrag att utreda förutsättningarna för att införa ett system med tonnageskatt. Utredaren lämnade i februari 2006 betänkandet Tonnageskatt (SOU 2006:20) med ett förslag på hur en tonnageskattning av fartyg skulle kunna genomföras. Förslaget remissbehandlades under våren 2006.

Under Finansdepartementets fortsatta beredning av utredningsförslaget aktualiserades vissa frågor som borde beredas vidare, bl.a. för att få en klarare bild av de offentligfinansiella effekterna av ett tonnageskattesystem. Våren 2007 togs frågan på nytt upp i skatteutskottet med anledning av motioner från den allmänna motionstiden 2006. Utskottet uttalade att det var olyckligt att beredningen hade dragit ut på tiden och betonade intresset av att frågan kunde få en snabb lösning (bet. 2006/07:SkU11). Riksdagen beslutade om ett nytt tillkännagivande till regeringen i enlighet med vad utskottet anfört (rskr. 2006/07:115). Utredningen om sjöfartens konkurrensförutsättningar lämnade sitt betänkande i oktober 2010 (SOU 2010:73). Vid beredningen av Tonnageskatteutredningens betänkande Tonnageskatt (SOU 2006:20) framkom att både utredningens analys och de förslag som lagts fram på grundval av analysen var bristfälliga. Beslutsunderlaget liksom utredningens förslag bedömdes därför inte kunna ligga till grund för lagstiftning.

Regeringens målsättning är att Sverige, i ett internationellt perspektiv, ska ha en konkurrenskraftig sjöfartsnäring. Den 24 januari 2013 beslutade regeringen att tillsätta en utredning om tonnageskatt och andra stöd för sjöfartsnäringen (dir. 2013:6). En särskild utredare skulle analysera möjligheten att införa ett system med tonnageskatt i Sverige. I detta sammanhang skulle utredaren även se över andra befintliga stöd för sjöfartsnäringen. Utredaren skulle lämna förslag till ett heltäckande system för tonnageskatt. Uppdraget ska ses mot bakgrund av den ökade internationella konkurrensen på sjöfartsområdet och att antalet svenskflaggade fartyg har minskat de senaste åren. Syftet var att öka andelen svenskflaggade fartyg i den svenska handelsflottan. Den svenska sjöfartsnäringen är i dag skattemässigt gynnad och erhåller ett omfattande sjöfartsstöd. Utredaren skulle därför analysera frågan om tonnageskatt i ett bredare perspektiv och vid utformandet av förslagen beakta andra befintliga stöd för sjöfartsnäringen och även i den utsträckning det

befinns nödvändigt lämna förslag till ändringar av befintliga stöd för sjöfartsnäringen. En utgångspunkt var att sjöfartsstödet i grunden ska vara oförändrat. Utredaren skulle göra en konsekvensanalys och särskilt uppmärksamma vilken inverkan den samlade effekten av sjöfartsstödet och de skattevillkor som gäller för sjöfartsnäringen har på andra branscher. Det är angeläget att en ny stödordning inte snedvrider konkurrensen inom transportsektorn eller andra branscher.

Utredningen överlämnade den 6 februari 2015 sitt betänkande Ett svenskt tonnageskattesystem (SOU 2015:4) till regeringen. I betänkandet föreslår utredningen bl.a. ett svenskt tonnageskattesystem som innebär att rederiets inkomst beräknas schablonmässigt utifrån fartygets nettotonnage och inte utifrån det faktiska resultatet av näringsverksamheten. Den schablonmässigt beräknade inkomsten läggs sedan till grund för inkomstbeskattningen. Beskattning blir på så sätt förutsebar för företagen. Utredningen föreslår att systemet ska vara frivilligt, men att de företag som går med i systemet ska vara bundna av det i minst tio år. Det ska inte vara möjligt att när som helst växla mellan tonnagebeskattning och konventionell beskattning för att uppnå skattefördelar. Tonnageskattesystemet är tänkt att rikta sig till rederier som bedriver sjötransporter av gods eller passagerare. Betänkandet bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Motionerna

Motionerna 2014/15:2 av Lars Tysklind och Nina Lundström (båda FP) yrkande 4, 2014/15:1741 av Gunilla Carlsson och Johan Büser (båda S), 2014/15:1766 av Jessica Rosencrantz (M), 2014/15:2568 av Gustav Hoffstedt samt kommittémotion 2014/15:2318 av Lars Hjalmered m.fl. (M) yrkande 18, innehåller alla liknande förslag om att regeringen ska se över möjligheterna att införa tonnageskatt i Sverige för att värna om den svenska sjöfartsnäringen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare betonat att det finns en samstämmig uppfattning i riksdagen om att det är angeläget att frågan om tonnageskatt snart får sin lösning. Utskottet ser därför positivt på att regeringen nu har utrett förutsättningarna för att införa tonnageskatt och andra stöd för sjöfartsnäringen. Utredningen har nyligen presenterat sitt förslag som för närvarande bereds inom Regeringskansliet. Motionsyrkandena får därmed i allt väsentligt anses vara tillgodosedda. Utskottet avstyrker därmed motionerna.

Bostadsbeskattning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om tillkännagivanden om ändringar i beskattningen av boendet.

Jämför reservation 4 (SD).

Bakgrund

Fastighetsavgift

Den statliga fastighetsskatten på småhus och bostadsdelen i hyreshus ersattes den 1 januari 2008 av en kommunal fastighetsavgift (prop. 2007/08: 27, bet. 2007/08:SkU10, rskr. 2007/08:90). För småhus bestämdes fastighetsavgiften till 6 000 kronor per värderingsenhet, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet. Fastighetsavgiften för bostadsdelen i hyreshus bestämdes till 1 200 kronor per bostadslägenhet, dock högst 0,4 procent av taxeringsvärdet. Fastighetsavgiften ska årligen räknas upp med utvecklingen av inkomstbasbeloppet. Uttaget av kommunal fastighetsavgift har begränsats för pensionärer och personer som får sjuk- eller aktivitetsersättning (prop. 2007/08:156, bet. 2008/09:SkU3). Genom riksdagens beslut hösten 2009 (prop. 2009/10:33, bet. 2009/10:SkU15) utvidgades systemet med kommunal fastighetsavgift fr.o.m. den 1 januari 2010 så att det även omfattar fastigheter med småhus som saknar byggnadsvärde, dvs. hus för vilka värdet understiger 50 000 kronor, och tomtmark för småhus som är bebyggd med småhus på ofri grund, t.ex. bostadshus på en tomt som arrenderas. Utvidgningen finansieras genom att taket för uppskovsbelopp sänktes från 1,6 till 1,45 miljoner kronor den 1 januari 2010.

Underhållsfonder, periodiseringsfonder

Innehav av hyresbostäder utgör näringsverksamhet, vilket utöver fastighetsavgiften medför en löpande konventionell beskattning i form av skatt på näringsverksamheten. Medel som sparas eller sätts av för framtida underhåll beskattas med 22 procent. I det system för beskattning av näringsverksamhet som gällde före skattereformen 1990 fanns ett flertal möjligheter att bilda obeskattade reserver, och vissa näringsidkare hade möjlighet att på ett mer omfattande sätt skattemässigt jämna ut sina inkomster. Det system för beskattning av näringsverksamhet som infördes genom skattereformen byggde på sänkta skattesatser och marginalsatser med en generöst utformad allmän reserveringsmöjlighet, numera i form av periodiseringsfonder, och kraftigt inskränkta reserveringsmöjligheter i övrigt. Vid beräkning av näringsverksamhet kan avdrag göras för avsättning till periodiseringsfonder. Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i svenska handelsbolag får göra avdrag med högst 30 procent av inkomsten. Juridiska personer får göra avdrag med högst 25 procent.

Bostadsbeskattningskommittén

I april 2012 beslutade regeringen att tillsätta en kommitté med uppdrag att göra en översyn av beskattning av hyresrätter och vissa andra boendeformer (dir. 2012:32). Kommittén skulle se över beskattningen av bostäder som upplåts med hyresrätt, bostadsrätt i oäkta bostadsföretag eller kooperativ hyresrätt. Kommittén skulle bl.a. att lämna förslag på en förbättring av den skattemässiga ställningen för bostäder som upplåts med hyresrätt. Genom tilläggsdirektiv (dir. 2013:45) i maj 2013 förlängdes utredningstiden till den 15 januari 2014.

Kommittén, som antog namnet Bostadsbeskattningskommittén, lämnade sitt slutbetänkande i januari 2014 (SOU 2014:1). Kommitténs uppdrag har bestått av fem delar. Den första delen avser beskattningen av hyresbostäder, den andra beskattningen av delägare i oäkta bostadsföretag och den tredje beskattningen av kooperativa hyresrättsföreningar. Den fjärde delen avser reglerna om skattereduktion för ROT-arbete och den femte delen skattereglerna för privatpersoners upplåtelse av den egna bostaden.

Kommitténs förslag innebär att den skattemässiga ställningen för hyresbostäder förbättras genom att den kommunala fastighetsavgiften avskaffas för bostäder som upplåts med hyresrätt. Detta gäller för hyresbostäder i hyreshusenheter som inte inrymmer eller är avsedda att inrymma bostad åt en delägare i hyreshuset om det är ett andelshus. Förslaget gäller dessutom för hyresbostäder i småhus och ägarlägenheter om byggnaden ingår i en näringsfastighet. Som villkor för avgiftsfriheten gäller dock för samtliga byggnader att hyresbostaden upplåts eller avses upplåtas med hyresrätt för att helt eller till en inte oväsentlig del användas som bostad och inte ägs av ett privatbostadsföretag. Oäkta bostadsföretag ska inte betala fastighetsavgift för hyresbostäder. Betänkandet bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Motionerna

I motion 2014/15:468 av Hillevi Larsson (S) anförs att hyresrätten i dag är skattemässigt missgynnad jämfört med boende i bostadsrätt, radhus och villa. Det behöver därför göras en översyn av de olika skattenivåerna på olika boendeformer.

I motion 2014/15:567 av Ola Johansson (C) föreslås att regeringen ser över skillnaderna i beskattning av fastigheter med bostäder som hyrs ut i form av marklägenheter jämfört med flervåningshus.

I motion 2014/15:681 av Jan Ericson (M) anförs att fastighetstaxeringen skapar onödigt arbete för fastighetsägare och skattemyndighet och kostar stora pengar. Systemet med löpande fastighetstaxering bör därför avskaffas.

I motion 2014/15:1508 av Olle Felten (SD) anförs att regeringen borde verka för en mer rättvis fördelning av fastighetsavgiften för bostadsrättsföreningar och hyresfastigheter.

I motion 2014/15:1885 av Jan Lindholm (MP) föreslås att regeringen utreder om samma möjlighet till skattefri avsättning till reparationer och underhåll som gäller för bostadsrättsföreningar även ska gälla för den som förvaltar hyresrätter. I motion 2014/15:1977 av samma motionär föreslås att regeringen utreder hur man kan uppnå rättvisa i skattehänseende mellan olika upplåtelseformer.

I motion 2014/15:2343 av Finn Bengtsson och Lars-Arne Staxäng (båda M) yrkande 2 anförs att eftersom taket för den kommunala fastighetsavgiften inte uppnås av alla fastighetsägare berörs många än i dag, trots fastighetsskattens avskaffande, av felaktiga taxeringsvärden. Regeringen bör således se över hur det schablonmässiga taxeringssystemet kan avskaffas.

I kommittémotion 2014/15:2921 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkandena 6–8 och 18 anförs att studentbostäder borde vara klassade som elevhem, vilket skulle befria dem från fastighetsavgiften samt skapa stimulans för nybyggnation. Staten bör också beskatta studentkorridorer som helhet snarare än enskilda studentrum i en korridor. Dessutom bör fastighetsskatten på studentbostäder slopas. Konventionellt beskattade bostadsföretag bör vidare kunna avsätta medel för framtida underhåll med obeskattades vinstmedel på samma sätt som bostadsrättsföreningar har möjlighet att göra.

Utskottets ställningstagande

Schablonavdraget för andrahandsuthyrning har höjts under 2011, 2012 och 2013 och höjningen har syftat bl.a. till att stimulera utbudet av bostäder till studenter. Fastighetsavgiften för hyreshus med studentbostäder beräknas på samma sätt som för andra hyreshus, dvs. utifrån antalet bostadslägenheter. Vad som menas med bostadslägenhet knyter an till definitionen av bostadslägenhet i jordabalken. Att bryta ut vissa bostäder från denna definition skulle enligt utskottet innebära en lång rad nya gränsdragningsproblem och dessutom innebära ett avsteg från principen om en likformig beskattning. Utskottet är inte berett att tillstyrka motionsförslagen om att införa olika former av särregleringar i syfte att skattebefria vissa typer av bostäder.

Utskottet har vid tidigare behandling av olika motionsförslag om utbyggda skattefria reserveringsmöjligheter avstyrkt förslag om att reservera obeskattade medel till underhållsfonder i hyreshus med hänvisning till principerna bakom 1990 års skattereform. Utskottet vidhåller detta ställningstagande.

Den kommunala fastighetsavgiften för hyresenheter ändrades den 1 januari 2013 genom att både taket och procentsatsen sänktes. Den generellt sänkta beskattningen av bostäder i hyreshus har på detta sätt fått ett genomslag även för hyreshus med studentbostäder.

Med anledning av att Bostadsbeskattningskommitténs betänkande för närvarande bereds inom Regeringskansliet förutsätter utskottet att det fortsatta arbetet med att förändra boendebeskattningen kommer att fortskrida utan att

utskottet behöver besluta om ett tillkännagivande. Motionsyrkandena i denna del får därmed i allt väsentligt anses vara tillgodosedda.

Därmed avstyrker utskottet motionerna.

Äkta och oäkta bostadsföretag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om ett tillkännagivande till regeringen om beskattning av bostadsföretag.

Gällande rätt

Begreppen äkta och oäkta när det gäller bostadsrättsföreningar eller andra bostadsföretag förekommer inte i lagtext. I inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, används uttrycket privatbostadsföretag i stället för äkta bostadsföretag. Som privatbostadsföretag anses en svensk ekonomisk förening eller ett aktiebolag vars verksamhet till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget (2 kap. 17 § IL). För att företaget ska räknas som ett privatbostadsföretag har det dåvarande Riksskatteverket i rekommendationer (RSV S 1999:43) uttalat att fastigheten ska inrymma minst tre bostadslägenheter och att minst 60 procent av hela taxeringsvärdet ska belöpa på lägenheter som har upplåtits till medlemmar eller delägare. En förening eller ett bolag som inte uppfyller villkoren för att vara ett privatbostadsföretag brukar kallas ett oäkta bostadsföretag. Fram till den 1 januari 2007 schablonbeskattades privatbostadsföretag för inkomster och utgifter hänförliga till fastigheten. Schablonbeskattningen innebar i princip att en bostadsrättsförening skulle deklarerat för en schablonintäkt i näringsverksamhet på 3 procent av fastighetens taxeringsvärde och mottagna statliga räntebidrag. Räntor på lånat kapital som lagts ned i fastigheten skulle dras av. Efter lagändring hösten 2006 (prop. 2006/07:1, bet. 2006/07:FiU1, SFS 2006:1344) ska inkomster eller utgifter som är hänförliga till fastigheten inte längre tas upp. Dessa regler trädde i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter ikraftträdandet. En förening som inte uppfyller kraven för att vara ett privatbostadsföretag, dvs. är ett oäkta bostadsföretag, beskattas på samma sätt som andra ekonomiska föreningar och aktiebolag, dvs. samtliga intäkter och kostnader ska i princip tas med vid inkomstberäkningen. Avdrag görs för driftskostnader, värdeminskning m.m. Klassificeringen av en bostadsrättsförening avgör även hur medlemmarnas andel ska beskattas. Under innehavstiden beskattas medlemmen i ett oäkta bostadsföretag i inkomstslaget kapital för skillnaden mellan hyresvärdet för disponerad lägenhet och erlagd avgift. Någon sådan beskattning av hyresvärdet sker inte om bostaden finns i en schablonbeskattad förening, dvs. i ett privatbostadsföretag. Särskilda regler

gäller också vid beskattningen av kapitalvinst som uppkommer om en lägenhet i ett privatbostadsföretag säljs eller hyrs ut.

Frågan om hur beskattningen av oäkta bostadsföretag ska vara ordnad togs upp i samband med att riksdagen beslutade om ändrade regler för fåmansföretag hösten 2005 (prop. 2005/06:40, bet. 2005/06:SkU10). Bakgrunden var att medlemmar i oäkta bostadsföretag kom att bli berörda av den del av ändringarna i företagens regler som innebar att den tidigare partiella skattefriheten på onoterade andelar slopades och ersattes med en generellt sänkt skattenivå till 25 procent på dessa andelar. Det visade sig att medlemmar i oäkta föreningar hade kunnat dra fördel av de onoterade företagets lättnadsregler genom att utnyttja skattefria utdelningar från föreningen till att sänka skatten på förmånsvärdet av den egna bostaden. Beredningen i skatteutskottet utmynnade i att medlemmarna skulle få använda de gamla lättnadsreglerna till utgången av 2008 (bet. 2005/06:SkU10). Enligt vad utskottet då fick kännedom om planerade regeringen att se över skattesituationen för de oäkta bostadsföretagen. Utskottet föreslog därför att beskattningen av andelar i sådana oäkta bostadsföretag skulle undantas från den aktuella reformen i avvaktan på regeringens översyn. Det blev också riksdagens beslut. Tillämpningen av lättnadsreglerna för oäkta bostadsföretag har senare förlängts t.o.m. utgången av 2011 (prop. 2007/08:156, bet. 2008/09:SkU3) och senast genom riksdagens beslut över förslaget till statsbudget för 2012 t.o.m. utgången av 2015 (prop. 2011/12:1, bet. 2011/12:FiU1, 2011/12:SkU1y). Detta innebär att lättnadsreglerna för närvarande fortfarande tillämpas samtidigt som den lägre beskattningen på avyttringar av onoterade andelar inte gäller avyttringar av andelar i oäkta bostadsföretag.

En översyn av beskattningen av oäkta bostadsföretag har skett inom ramen för Bostadsbeskattningskommittén (Fi 2012:04). Kommittén överlämnade den 13 januari 2014 sitt betänkande Vissa bostadsbeskattningsfrågor (SOU 2014:1). Kommittén föreslog bl.a. att lättnadsreglerna för oäkta bostadsföretag inte ska förlängas när de löper ut 2015 utan ersättas med en generell sänkning av skattesatsen för utdelningar och kapitalvinster. Regeringen har i budgetpropositionen för 2015 uttalat stöd för denna bedömning.

Efter att lättnadsreglerna löpt ut kommer huvudregeln för onoterade andelar att gälla även för andelar i oäkta bostadsföretag. Denna innebär ett skatteuttag på utdelning och kapitalvinst med 25 procent. Kommitténs förslag i övrigt bereds vidare.

Motionen

I motion 2014/15:1898 av Anti Avsan (M) anförs att regeringen bör se över gränsdragningsreglerna mellan äkta och oäkta bostadsrättsföreningar alternativt införa ett nytt system så att det beskattningsmässigt går att skilja tydligt mellan å ena sidan hyresintäkter i föreningen och å andra sidan den

enskilde medlemmens situation och hans eller hennes innehav av en bostadsrätt. En översyn av dessa regler skulle vara ytterligare ett steg mot en bättre fungerande bostadsmarknad.

Utskottets ställningstagande

Beskattningen av äkta respektive oäkta bostadsrättsföreningar har nyligen utretts genom Bostadsbeskattningskommittén. Utskottet finner därför inte något skäl att nu föreslå en ytterligare översyn av dessa regler och avstyrker motionen.

Avskrivning av flyttbara bostadshus

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att införa en särskild lagregel som tar sikte på flyttbara bostadshus.

Motionen

I motion 2014/15:1958 av Krister Hammarbergh (M) anförs att byggnadsbranschen är en av få branscher där produktiviteten inte har ökat under de senaste decennierna. Nu sker en utveckling mot allt mer prefabricerade bostadshus. Ett mer modernt industriellt produktions sätt leder enligt motionären till ökad produktivitet och lägre byggnadskostnader. I dag börjar det byggas allt fler flerbostadshus som är flyttbara – huset kan demonteras och fraktas vidare för att uppföras på en annan plats. Detta nya sätt att producera bostäder skapar möjligheter bl.a. för kommuner som har en vikande befolkningsutveckling. Samtidigt vågar man inte starta nyproduktion på många orter eftersom man inte kan överblicka bostadsbehovet vid en normal avskrivningstid på 50 år. Regeringen bör därför se till att en förändring av avskrivningsreglerna för flyttbara bostadshus genomförs.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har vid tidigare behandlingar av motsvarande förslag framhållit att skattemässiga avskrivningar på byggnaders anskaffningsvärde enligt gällande regler ska ske med hänsyn till den ekonomiska livslängden. Byggnader som endast är avsedda att användas ett fåtal år kan dras av omedelbart. Om en byggnad utranteras ska avdrag göras för den del av anskaffningsvärdet som inte har dragits av tidigare. Vilka procentsatser som ska användas är inte fastlagt i lag utan styrs av hur den ekonomiska livslängden för olika slags byggnader bedöms i den praktiska tillämpningen. Utskottet har inte ändrat sin inställning och anser inte att det med anledning av vad som anförs i motionen

finns något skäl att föreslå regeringen att ändra i lagstiftningen. Motionen avstyrks därmed.

Reservationer

1. **Företagande och investeringar, allmänna frågor, punkt 1 (M, C, FP, KD)**

av Per Åsling (C), Niklas Wykman (M), Olof Lavesson (M), Maria Plass (M), Mats Persson (FP), Aron Modig (KD) och Erik Andersson (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2014/15:2983 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (M, C, FP, KD) yrkande 3 och

avslår motionerna

2014/15:194 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 8,

2014/15:216 av Johan Hultberg (M),

2014/15:575 av Per Lodenius och Ola Johansson (C),

2014/15:908 av Tomas Tobé (M),

2014/15:997 av Per Åsling och Lena Ek (C) yrkandena 1 och 2,

2014/15:1471 av Margareta Cederfelt och Andreas Norlén (M),

2014/15:1775 av Anders Åkesson och Per Åsling (C),

2014/15:1809 av Annicka Engblom (M),

2014/15:1854 av Hans Rothenberg och Finn Bengtsson (M),

2014/15:1914 av Anti Avsan (M) och

2014/15:2363 av Hans Rothenberg (M).

Ställningstagande

Det är genom öppenhet och handel vi bygger vårt välbånd. Samtidigt utmanas företag och jobb i Sverige ständigt av entreprenörer och innovationer från hela världen. För att kunna konkurrera på den globala marknaden behöver vi förbättra villkoren för företagsamhet och entreprenörskap. En ambitiös politik för företagande, entreprenörskap och innovationer är en förutsättning för att jobben ska bli fler. Under alliansregeringen har bolagsskatten och socialavgifterna sänkts och de ekonomiska drivkrafterna för att driva företag har förbättrats. Regelbördan har minskat med 7 miljarder kronor, bl.a. genom avskaffad revisionsplikt och förenklade redovisningsregler. Det har blivit möjligt att driva företag inom fler områden, inte minst inom branscher som domineras av kvinnor. Det finns i dag 200 000 fler företag än när alliansregeringen tillträdde. Jobb skapas av företag som växer och anställer. Fler jobb i växande företag betyder ökade skatteintäkter, vilket i sin tur finansierar vår gemensamma välfärd. Det är angeläget att skapa långsiktiga

förutsättningar för ett mer innovativt och kreativt svenskt näringsliv. I syfte att stärka näringslivsklimatet, främja entreprenörskap och innovationer, underlätta kompetensförsörjningen och förbättra möjligheterna för företagande tog alliansregeringen initiativ till en bred översyn av förutsättningarna för att starta, driva, utveckla och äga företag i Sverige. Vi vill fortsätta sänka kostnader och lätta på regelbördan. Alliansregeringen tillsatte därtill ett antal specifika utredningar i syfte att förbättra företagsklimatet. Familjeföretag och ägarledda företag bidrar till långsiktighet. Många gånger erbjuder de ett engagemang i staden eller bygden och ger därför stora värden utöver de jobb de skapar. Vi har ambitionen att förbättra förutsättningarna för generationsskiften så att den som säljer sitt företag till sina barn inte missgynnas. I dag är de minsta företagen undantagna från revisionsplikt. I samband med den utvärdering som ska äga rum vill vi pröva förutsättningarna för att fler företag ska undantas från kravet på revisionsplikt. Vi vill stärka företagsklimatet och har ambitionen att förbättra regelverket för personaloptioner och generationsskiften samt pröva förutsättningarna för att fler företag ska slippa revisionsplikt.

2. Utdelning och kapitalvinster till delägare i fåmansföretag, punkt 2 (C)

av Per Åsling (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2014/15:2564 av Annie Lööf m.fl. (C) yrkandena 4 och 5 samt avslår motionerna

2014/15:652 av Johan Pehrson och Said Abdu (FP),

2014/15:998 av Per Åsling och Lena Ek (C),

2014/15:1670 av Penilla Gunther (KD) och

2014/15:1850 av Hans Rothenberg m.fl. (M) yrkande 6.

Ställningstagande

Vi vill att det ska vara lätt att få jobb i Sverige. En förutsättning för detta är att det ska vara enkelt att starta och driva de företag som skapar jobb. En annan viktig förutsättning är att utbildning ska löna sig. Centerpartiet lovar att envist fortsätta arbetet för ett bättre klimat för jobbskaparna – för hållbar tillväxt i hela landet och för varje människas rätt att skapa ett bättre liv åt sig själv och sin familj. Det personliga ägandet är en förutsättning för drivkraften att förändra, förbättra och skapa värden som kan föras över till nästa generation. Organisationer som Ung Företagsamhet fyller en viktig uppgift i att ge unga

erfarenhet av företagsamhet. Att många människor har en egen erfarenhet av att äga och driva verksamheter är en kunskapsstillgång som ger nätverk och goda lokala förutsättningar för att skapa nya företag i tider av omvandling och kriser. Skattesystemet ska premiera det personliga, direkta, arbetande och aktiva ägandet, vilket har starka positiva effekter för samhället, och inte göra detta mindre gynnsamt än det institutionella, indirekta, passiva och anonyma ägandet. I dag kan beskattningen på det aktiva, arbetande ägandet i praktiken vara mer än dubbelt så hög som på det passiva, indirekta ägandet. Skatten bör lättas på delägarskapet för dem som i stället för ta ut lön för sitt arbete omvandlar ersättningen till en långsiktig kapitalinsats i företaget, s.k. personaloptioner. Förutom att förbättra förutsättningarna för det personliga och direkta ägandet med lägre beskattning på delägarskap och investeringar i växande företag genom att reformera skattereglerna för fåmansbolagen och personaloptioner, vill vi förenkla generationsväxlingen i mindre företag såsom exempelvis vid övertagande/köp av lantbruk eller industrier och se över 3:12-reglerna för att gynna små och växande företag.

3. Fastighetsskatt på elproduktion, punkt 5 (SD)

av Anna Hagwall (SD) och David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2014/15:1092 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkande 2 och

2014/15:1105 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkande 6 och

avslår motionerna

2014/15:1779 av Emil Källström (C) och

2014/15:2371 av Saila Quicklund (M).

Ställningstagande

Den skattesanktion med en förhöjd fastighetsskatt som finns gentemot vattenkraften slår hårt mot småskalig vattenkraft där effekten av den höga fastighetsskatten blir att producenten får betala tillbaka cirka halva elcertifikatsersättningen i fastighetsavgift. Man konkurrerar således på helt andra villkor än andra förnyelsebara energikällor och där rationella miljövänliga investeringar uteblir. Fastighetsskatten på industrifastigheter är normalt 0,5 procent, vilket t.ex. gäller för kraftvärmeverk och kärnkraftverk. Däremot har vattenkraftverk en kraftigt förhöjd fastighetsskatt som har höjts i flera steg, senast från 2,2 procent till hela 2,8 procent. Fastighetsskatten för småskaliga vattenkraftverk utgör bara ca 186 miljoner kronor, dvs. en bråkdel av den totala intäkten för vattenkraft som inkomståret 2012 låg på 3,7

miljarder kronor. Denna skattesanktion medför enligt branschorganisationer en kostnad på uppemot ca 8–9 öre/kWh för elenergi som alstrats i vattenkraftverk. Vi anser att denna snedvridning av fastighetsskatten är direkt skadlig för investeringsviljan för framför allt den småskaliga vattenkraften som har störst lönsamhetsproblem och därmed sämre möjligheter till reinvesteringar i sina anläggningar som ofta ägs av privatpersoner eller mindre lokala företag. Som ett första steg anser vi att fastighetsskatten för småskalig vattenkraft bör sänkas till samma nivå som andra elproduktionsenheter för att stimulera investeringsviljan och tillkomsten av ny förnyelsebar energi.

Vindkraften har en reducerad fastighetsskatt och betalar enbart 0,2 procent, vilket i praktiken enbart ger staten några tiondels öre/kWh. Detta måste ses som en subvention till vindkraften, vilket snedvrider konkurrensen. Vi menar att fastighetsskatten på vindkraftverk ska justeras till den nivå som råder för övriga industrifastigheter om 0,5 procent, vilket även är den nivå som råder för exempelvis kärnkraft- och kraftvärmeverk.

4. Boendebeskattning, punkt 8 (SD)

av Anna Hagwall (SD) och David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2014/15:1508 av Olle Felten (SD) och

2014/15:2921 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkandena 6–8 och 18 samt avslår motionerna

2014/15:468 av Hillevi Larsson (S),

2014/15:567 av Ola Johansson (C),

2014/15:681 av Jan Ericson (M),

2014/15:1885 av Jan Lindholm (MP),

2014/15:1977 av Jan Lindholm (MP) och

2014/15:2343 av Finn Bengtsson och Lars-Arne Staxäng (M) yrkande 2.

Ställningstagande

För bostadsrättsföreningar och hyresfastighetsägare debiteras fastighetsavgiften per lägenhet. Det betyder att fastigheter med små lägenheter (1–2 rum och kök) missgynnas av systemet. Det bidrar i sin tur till att bromsa byggandet av de så viktiga små lägenheterna, vilket är en allvarlig broms för möjligheten för unga vuxna att kunna skaffa sitt första egna boende. Regeringen borde verka för en mer rättvis fördelning av fastighetsavgiften för bostadsrättsföreningar och hyresfastigheter.

På de flesta av Sveriges högskoleorter, inte minst i storstäderna, är det brist på studentbostäder, vilket riskerar slå mot såväl tillväxten som utbildningsväsendet. Det handlar om ett växande problem i form av utbredd osäkerhet, långa köer, trångboddhet, långpendling och i många fall en växande svart marknad med diverse kontrakt. Det är inte rimligt med dessa förhållanden för våra studenter. Studentbostäder borde vara klassade som elevhem, vilket skulle befria dem från fastighetsavgiften och skapa stimulans för nybyggnation. Staten bör således också beskatta studentkorridorer som helhet snarare än enskilda studentrum i en korridor. Vi vill avskaffa den kommunala fastighetsavgiften för studentbostäder.

Konventionell beskattning tillämpas på enskilt ägda och kommunägda bostadsföretag och som huvudregel är utgifterna för underhåll och reparationer omedelbart avdragsgilla. Förutom löpande underhåll räknas även åtgärder i det periodiska underhållet in som underhåll samtidigt som kostnader för ny-, till- och ombyggnadsåtgärder får dras av i form av årliga värdeminskningssavdrag. Avsättningar av medel till en underhållsfond för att finansiera framtida underhåll får däremot inte dras av. En underhållsfond måste således finansieras med beskattade vinstmedel. För de fastigheter som ägs av bostadsrättsföreningar tillämpas schablonbeskattning och 3 procent av taxeringsvärdet ska redovisas som intäkt. Avdrag för detta medges i huvudsak enbart för räntekostnader, vilket innebär att bostadsrättsföreningar kan sätta av medel till underhållsfonder för att finansiera framtida underhåll. Bostadsrättsföreningarna kan göra detta utan att det överskott under vissa år som krävs för detta också blir beskattat. Detta var en möjlighet även för allmännyttiga bostadsföretag fram till mitten av 1990-talet eftersom de då var schablonbeskattade. Vi menar att skattereglerna bör ändras så att även konventionellt beskattade bostadsföretag kan avsätta medel för framtida underhåll med obeskattade vinstmedel.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden 2014/15

2014/15:3 av Lars Tysklind och Nina Lundström (FP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en tonnageskatt.

2014/15:16 av Nina Lundström (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda reavinstbeskattningens påverkan på bostadsmarknadens flyttkedjor.

2014/15:194 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör utredas om inkomstskattelagens bestämmelser om fast driftsställe är ändamålsenligt utformade för att täcka in företag som i stor omfattning verkar i Sverige.

2014/15:216 av Johan Hultberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utvidga investeraravdraget till att omfatta även juridiska personer.

2014/15:468 av Hillevi Larsson (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om framtida behov av översyn av boendeskatteerna gällande diskriminering mot hyresrätten och skatteneutralitet mellan boendeformerna.

2014/15:567 av Ola Johansson (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över skillnaderna i beskattning mellan flervåningshus och fastigheter med bostäder som hyrs ut i form av marklägenheter.

2014/15:575 av Per Lodenius och Ola Johansson (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över skatte- och avdragsreglerna för att skapa likvärdiga och goda förutsättningar för företagare inom kultursektorn och allmännyttiga föreningar.

2014/15:652 av Johan Pehrson och Said Abdu (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att införa neutrala skatteregler för generationsväxling i företag.

2014/15:681 av Jan Ericson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fastighetstaxeringen.

2014/15:842 av Rickard Nordin (C):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändringar i reglerna för vilka som omfattas av friskvårdsbidrag.

2014/15:908 av Tomas Tobé (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga möjligheten att sänka bolagsskatten.

2014/15:911 av Camilla Waltersson Grönvall (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kapitalvinstbeskattning av bostäder.

2014/15:997 av Per Åsling och Lena Ek (C):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett mål att skattereglerna för investeringar i FoU ska vara minst lika förmånliga som i jämförbara OECD-länder.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett avdrag för FoU-kostnader med särskild inriktning på FoU i småföretag.

2014/15:998 av Per Åsling och Lena Ek (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av 3:12-reglerna.

2014/15:1092 av Josef Fransson m.fl. (SD):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för en sänkning av fastighetsskatten för småskalig vattenkraft.

2014/15:1105 av Josef Fransson m.fl. (SD):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att justera fastighetsskatten på vindkraft.

2014/15:1136 av Johan Löfstrand (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av frågan om uttagsskatt på kooperativ vindkraft.

2014/15:1471 av Margareta Cederfelt och Andreas Norlén (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skapa ett mer innovativt Sverige genom att se över möjligheten för privatpersoner att göra investeraravdrag för satsningar i innovations- och utvecklingsbolag.

2014/15:1480 av Margareta Cederfelt och Johan Forssell (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över skattereglerna vid försäljning av privatbostäder.

2014/15:1508 av Olle Felten (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en mer rättvis fördelning av fastighetsavgiften för bostadsrättsföreningar och hyresfastigheter.

2014/15:1670 av Penilla Gunther (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra ytterligare en översyn av 3:12-reglerna.

2014/15:1741 av Gunilla Carlsson och Johan Büser (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att införa tonnageskattning.

2014/15:1766 av Jessica Rosencrantz (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en tonnageskatt i Sverige.

2014/15:1775 av Anders Åkesson och Per Åsling (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utjämna risktagandet i företagande så att det blir oberoende av var i landet företaget är beläget och den därför skiftande kreditvärderingen.

2014/15:1779 av Emil Källström (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur fastighetsskatten på energiproducerande fastigheter kan decentraliseras.

2014/15:1809 av Annicka Engblom (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över förutsättningarna för och möjligheterna att införa ett revisionsavdrag.

2014/15:1850 av Hans Rothenberg m.fl. (M):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att förbättra förutsättningarna för familjeföretag gällande generationsskiften.

2014/15:1854 av Hans Rothenberg och Finn Bengtsson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna till hållbarhetsbonus.

2014/15:1885 av Jan Lindholm (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattefria underhållsfonder för hyresfastigheter.

2014/15:1898 av Anti Avsan (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten till förändrade regler för gränsdragningen mellan äkta och oäkta bostadsrättsföreningar.

2014/15:1914 av Anti Avsan (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om företagens kapital och finansiering.

2014/15:1958 av Krister Hammarbergh (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avskrivningsmöjligheter för flyttbara bostadshus.

2014/15:1977 av Jan Lindholm (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att utreda hur man kan uppnå rättvisa i skattehänseende mellan olika upplåtelseformer.

2014/15:2027 av Sotiris Delis (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över räntesubsidier i samband med privat upplåning.

2014/15:2104 av Olle Felten (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införande av en indexreglering av inköpsvärdet samt större om- och tillbyggnader och reparationer vid beräkning av reavinstskatt i samband med försäljning av småhus.

2014/15:2310 av Jörgen Andersson (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över vilken effekt en sänkning av taknivån på 100 000 kronor i ränteavdrag med 30 procents subsidie skulle få för hushållen och för samhällsekonomin.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över vilken effekt en sänkning av subsidiet med 21 procent därutöver kan få för hushållen och samhällsekonomin.

2014/15:2318 av Lars Hjälmered m.fl. (M):

18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tonnageskatt.

2014/15:2343 av Finn Bengtsson och Lars-Arne Staxäng (M):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att avskaffa taxeringssystemet.

2014/15:2363 av Hans Rothenberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör se över möjligheterna att utöka och utveckla investeraravdraget så att det även omfattar investerare som har sitt kapital knutet i bolag.

2014/15:2371 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att införa en kommunal fastighetsavgift för vindkraftsanläggningar.

2014/15:2564 av Annie Lööf m.fl. (C):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att reformera skattereglerna för fåmansbolag och personaloptioner.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förenkling av generationsväxlingen i mindre företag.

2014/15:2568 av Gustaf Hoffstedt (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tonnageskatt.

2014/15:2569 av Gustaf Hoffstedt (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en nedtrappning av ränteavdragen.

2014/15:2581 av Jan R Andersson och Jörgen Andersson (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förenklade regler för beskattning av firmafordon hos egenföretagare.

2014/15:2921 av Roger Hedlund m.fl. (SD):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att studentbostäder ska betraktas som elevhem.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om beskattning av studentkorridorer.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att slopa fastighetsskatten på studentbostäder.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattefria underhållsfonder.

2014/15:2983 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (M, C, FP, KD):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stärka företagsklimatet och förbättra regelverket för personaloptioner och generationsskiften och att pröva förutsättningarna för att fler företag ska slippa revisionsplikt.